

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ
ФІЛОЛОГІЇ Кафедра корейської і японської філології**

Курсова робота з корейської філології на тему:

**ТЕКСТИ ЖАНРУ ЕСЕ ТА ЇХ ПЕРЕКЛАД (на матеріалі “Щастя”
корейського автора Кім Хьон Сока)**

Студентки групи Пкор 22-19

факультету східної і слов'янської філології

денної форми навчання

Освітньої програми:

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.06 __ Східні мови та

літератури (переклад включно),

перша – корейська

Фесенко Карини Олександрівни

Науковий керівник:

Тогобицька А.І.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4	
РОЗДІЛ I. ІСТОРИОГРАФІЯ		
ЕСЕ.....	7	
1.1. Історіографія есе.....	7	
1.2. Виникнення жанр.....	9	
1.3 Поява жанру есе в Україні.....	11	
1.4 Історія жанру у Кореї.....	13	
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ I.....		17
РОЗДІЛ II. ТЕОРІЯ ЕСЕ.....		19
2.1. Функціонально-комунікативні особливості текстів есе.....	19	
2.2. Типи есе.....	20	
2.3 Структура та особливості написання есе.....	22	
2.4. Аналіз тексту	24	
2.5. Проблематика перекладу жанру.....	27	
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ II.....		31
ВИСНОВКИ.....		33
АНОТАЦІЯ.....		35

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ

ЛІТЕРАТУРИ.....36

ВСТУП

Есе - це літературний жанр, що характеризується вільною формою викладу авторської думки про певну тему. Це короткий, зазвичай невеликий твір, який може бути написаний в емоційному, інтелектуальному або ліричному стилі. Головною особливістю есе є відсутність жорстких правил щодо структури та форматування, що дає авторам більшу свободу у вираженні своїх ідей. Есе може бути знайдений у літературі, наукових публікаціях, журналістиці та соціальних науках.

За "Тлумачним словником іншомовних слів" Крисина Л.П., есе визначається як "нарис, який трактує якісь проблеми не в систематичному науковому вигляді, а у вільній формі".

У цій курсовій роботі ми не лише зосередився на аналізі та перекладі есе корейською мовою, а й глибокому дослідженні цього жанру та його особливостях. Ми проаналізуємо різні підходи до написання есе, розглянемо ключові складові та етапи створення цього твору. Ця курсова робота дозволить нам краще зрозуміти структуру, особливості написання та у цілому розібратися що ж таке цей цікавий твір та набути необхідні навички для його написання.

Актуальність курсової роботи на тему перекладу текстів жанру есе полягає в тому, що есе - це особливий жанр, який вимагає від перекладача не тільки вміння передати точне значення слів, але й здатність передати відчуття, настрої, емоції та ідеї, що містяться в оригінальному тексті.

Оскільки есе може мати дуже вільну форму та стиль викладу, що важко передати однозначною мовою, перекладач повинен володіти не тільки знаннями мови оригіналу, але й бути знайомим з культурними, історичними та літературними особливостями країни, де було написано оригінальний текст. Для перекладача в першу чергу важливо до кінця перекладати повне розуміння структури та характеристик жанру. Переклад текстів із різних жанрів має свої нюанси, особливості та прийоми. І жанр есе - не є винятком.

Окрім того, есе часто використовується в наукових та академічних текстах, що робить його переклад важливим завданням для багатьох дослідників та студентів. Правильно зроблений переклад есе допоможе зрозуміти авторські думки та ідеї, що містяться в оригінальному тексті, та дозволить насолоджуватися його мовним та культурним багатством.

Отже, вивчення принципів та практичних навичок перекладу есе є важливим завданням для будь-якого перекладача, який бажає відтворити оригінальний текст максимально точно та ефективно.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом є тексти жанру есе, а предметом дослідження є методи та стратегії перекладу цих текстів.

Метою є дослідження теоретичних та практичних аспектів перекладу цього жанру. Крім того, метою є вивчення специфіки есе як жанру та аналіз його особливостей для забезпечення якісного перекладу. Мета полягає й в теоретичному та практичному дослідженні цього жанру та визначенні специфіки його перекладу.

Відповідно до мети ми ставимо такі завдання:

1. Історія виникнення жанру;
2. Аналіз жанру та вивчення його особливостей, стилістичних прийомів та тематики;
3. Основні особливості та відмінності у різних країнах;
5. Дослідження теоретичних підходів до перекладу есе та оцінка їх ефективності;
4. Пояснити методи аналізу та перекладу текстів цього типу на прикладі корейського тексту есе.

Практична цінність полягає в тому, що вона дозволяє студенту розвинути свої навички перекладу, особливо в контексті перекладу складних та високостилізованих текстів, поглибленні знань про жанр есе та його особливості, збільшенні рівня мовної та культурологічної компетенції.

Крім того, практична цінність полягає й в розширенні знань про жанр есе та його особливості. Це дозволить нам краще розуміти текст та правильно перекладати його. Розвитку навичок перекладу, а саме розвиток умінь аналізувати текст, вибирати найбільш ефективні мовні засоби для передачі змісту, забезпеченню стилістичної виразності та точності перекладу. Збільшенню рівня мовної компетенції, що може стати важливим під час подальшої професійної діяльності. Збільшенню культурологічного рівня, оскільки переклад есе може містити культурні та історичні аспекти, що дозволяє розширити світогляд та збагатити знання про інші країни та культури.

РОЗДІЛ І ІСТОРИОГРАФІЯ ЕСЕ

1.1 Історіографія теорії есе

Есе (від франц. «Essai» - досвід, начерки) - це прозовий ненауковий твір філософської, літературної, історичної, публіцистичної чи іншої тематики, в невимушеній формі, викладаючий особисті міркування автора по якомусь питанню. Найближче до поняття «есе» знаходиться жанр нарису. В цілому цей термін використовується для позначення творів, жанр яких важко визначити точніше. (23)

Історіографія теорії есе досить багата та різноманітна. Теорія есе почала формуватися у XVIII столітті, коли він став популярним жанром літературної творчості. Одним з перших вчених, які вивчали есе, був Мішель де Монтень (1533-1592), який є вважається батьком жанру есе. Він написав серію творів "Есе", які відрізнялися від традиційних наукових праць тим, що були спрямовані на розмірковування та роздуми про людську природу та життя.

У XIX столітті Франція стала лідером у розвитку теорії есе. Шарль Огюстен Сент-Бев (1804-1869) став першим, хто ввів термін "есе" у літературний світ. Він досліджував роль есе в літературі та розглядав його як інтелектуальний жанр. Інший видатний французький мислитель, Моріс Блондел (1813-1886), також вніс вагомий вклад у розвиток теорії есе, він звертав увагу на стиль та мову, що використовується у цьому жанрі.

У XX столітті теорія есе продовжила розвиватися. Джордж Орвелл (1903-1950) досліджував роль есе у суспільстві та політиці. Він вважав, що есе може слугувати засобом політичного протесту та реформ. У цьому жанрі працювали й інші відомі мислителі, наприклад, Альбер Камю (1913-1960), який розглядав есе як засіб висловлення власних ідей та поглядів. Сьогодні теорія есе продовжує розвиватися та змінюватися.

Жанр есе має свою власну специфіку, яка відрізняє його від інших жанрів літературної творчості. Основні риси цього жанру можна описати наступним чином:

- Суб'єктивність. Есе – це твір, в якому автор висловлює свої думки, погляди та роздуми на ту чи іншу тему. В есе дозволяється використовувати власний досвід, переживання, емоції та інші аспекти особистого життя.
- Формат. Хоча формат есе не є жорсткою вимогою, він зазвичай має короткий обсяг, зазвичай від кількох абзаців до кількох сторінок. Есе може бути написане у вигляді статті, рецензії, листа або навіть поезії.
- Тематика. Тематика есе може бути дуже різноманітною, вона може включати будь-яку тему, яка цікавить автора. Це можуть бути роздуми про суспільство, політику, культуру, мистецтво, філософію, природу тощо.
- Стиль. Есе може мати свій власний стиль, який зазвичай є легким, часто розмовним та інтимним. Автор може використовувати різні літературні засоби, такі як метафори, аналогії, гіперболи тощо, щоб донести свої думки та емоції до читача.
- Креативність. Есе дає автору можливість бути креативним та експериментувати зі структурою, формою та змістом свого твору. Автор може поєднувати різні теми та ідеї, створювати несподівані асоціації та розгортати свої думки у несподіваному напрямку.

Жанр есе може бути використаний в різних формах і з різними цілями. Ось деякі з них:

- Літературне есе. Літературне есе використовується для аналізу творів літератури. Автор може досліджувати тему, персонажів, стиль письма, техніку автора тощо. Літературне есе може бути написане як окремий твір або як частина більшої статті, дослідження або критики.
- Академічне есе. Академічне есе використовується в академічному контексті для дослідження конкретної теми. Цей вид есе зазвичай має

структуру з вступу, тез, аргументів та висновків, і його часто використовують у вивченні мови, літератури, філософії та інших галузях знань.

- Публіцистичне есе. Публіцистичне есе зазвичай використовується для висвітлення питань, що стосуються суспільства, політики, культури тощо. Це може бути есе на тему новин, подій або соціальних проблем. Публіцистичне есе може бути опубліковане в газетах, журналах, блогах та інших виданнях.
- Автобіографічне есе. Автобіографічне есе використовується для розповіді про власний життєвий досвід. Автор може досліджувати власні переживання, досвідчені труднощі, успіхи та невдачі, духовний розвиток тощо.
- Художнє есе. Художнє есе може бути використане як художній твір, де автор використовує есе як форму для вираження своїх творчих ідей.

1.2 Виникнення жанру есе

Жанр есе походить зі стародавньої грецької словесності, коли письменники і філософи писали короткі твори на різні теми, такі як мораль, політика, філософія та інше. У середньовічній Європі цей жанр розвивався в рамках трактатів, етичних роздумів та інших видань. З появою преси і друку у 16-17 століттях жанр есе став більш популярним серед митців, письменників і філософів. Майже кожен видатний письменник мав свій власний стиль письма есе, включаючи Мішеля де Монтеня, Френсіса Бейкона, Джона Локка та інших.

У 20 столітті жанр есе став більш широко використовуваним, особливо в літературі та журналістиці. Це відбулося завдяки розвитку масової комунікації та інформаційних технологій, що дозволяють швидко та легко ділитися своїми думками і ідеями з аудиторією. Сучасні письменники і журналісти часто

використовують жанр есе для висвітлення актуальних соціальних питань, політики, культури та інших тем.

Актуальними для ХХ століття жанровими різновидами есе дослідниками одноголосно визнані:

- 1) критичне есе;
- 2) подорожнє есе ;
- 3) автобіографічне, особистісне есе (Андерер Яков. «Українська» «інтелектуальна» «періодика», 1).

Аналіз есеїстики можна зустріти в культурологічних оглядах. Оскільки жанр есе включає в себе різноманітні теми та стилістики, його можна розглядати як дзеркало культурних, соціальних та історичних процесів, що відбуваються в суспільстві. Олександр Хоменко стверджує, що «українська есеїстика пострадянської доби перебрала на себе роль фактично відсутньої в нашому письменстві драматургії»[19; с.1228-1254]. Аналізуючи есе, можна розкрити думки автора щодо певних культурних явищ, спробувати розібратися в його міркуваннях, аналізувати його погляди на соціальні та етичні проблеми. Такий аналіз може допомогти зрозуміти настрої, ідеї та концепції, які переслідують певне культурне чи соціальне середовище. При цьому, аналіз есе може бути також корисним для визначення тенденцій у літературі, мистецтві та інших культурних сферах. Зокрема, есе можуть відображати певні модні тенденції, які актуальні у певний історичний період, або ж ставлення авторів до деяких інновацій та тенденцій у культурі. Таким чином, аналіз есе є важливим інструментом для дослідження культурних, соціальних та історичних процесів, які відбуваються в суспільстві.

Тамара Гундорова вважає есеїзм синонімом дилетантизму й протиставляє його академічному літературознавству. На її переконання, “у 90-і роки сформувався також інший напрямок в українському літературознавстві –

актуальної критики, що відрізняється відкритою суб'єктивністю, а інтерпретаційні стратегії якого мають функціональний, а часто рекламний та скандальний характер. Відмітною рисою такого роду есеїзму є те, що він спрямований на своєрідне ритуальне “пожирання” авторитетів, а також на переприватизацію сучасного культурного капіталу” (Гундорова Тамара, 5).

Виходячи з наведених вище цитувань жанр есе поволі стає предметом наукових обговорювань.

1.3. Історія виникнення жанру есе в Україні

Жанр есе з'явився в Україні відносно недавно, порівняно з країнами західної Європи і Америки. Жанр есе в Україні розвивався досить повільно, але став досить популярним в другій половині 20 століття та на початку 21 століття. Досі є багато сумнівів щодо того, чи можна називати твори авторів українського бароко та російського класики нарисами адже вважається, що свідомість того часу не дуже досягла «есеїстичної» міри саморозкриття.

Одним з перших українських письменників, який почав писати есе, був Михайло Стельмах. У своїх творах він аналізував соціальні, культурні та історичні проблеми свого часу, а також висловлював свої думки та погляди на них.

У другій половині 20 століття, з'явилися нові письменники, які також використовували жанр есе для висловлювання своїх думок та ідей. Серед них були Василь Стус, Іван Драч, Ліна Костенко, Ігор Калинець та інші. Вони активно використовували жанр есе для аналізу соціально-політичних проблем та відображення своїх поглядів на культуру та мистецтво.

На початку 21 століття, жанр есе став більш популярним серед українських письменників та журналістів. Українські видання почали публікувати регулярні розділи з есе, де автори аналізували актуальні теми та події, висловлювали свої

думки та погляди. Також українські письменники та перекладачі стали активніше перекладати зарубіжні есе на українську мову, що сприяло популяризації жанру серед читачів та літературної спільноти.

Український стиль написання есе можна охарактеризувати як особливу комбінацію між високим рівнем мовної культури та особистісним підходом до теми.

Українські автори есе часто використовують поетичну мову та метафори, а також поєднують різні жанри та стилістичні прийоми. Вони активно залучають місцеві колорити та національні особливості в описі своїх думок та ідей. Українські есеїсти також відрізняються високим рівнем аналітичної міцності та критичного мислення, що виявляється у здатності глибоко аналізувати проблеми та надавати власний погляд на них. Крім того, український стиль написання есе характеризується дотриманням високих етичних та моральних стандартів, а також здатністю автора до емпатії та співчуття.

Загалом, український стиль написання есе є унікальним поєднанням мовної культури, національної спадщини, аналітичного мислення та особистісного підходу до теми, що дозволяє українським есеїстам займати визначне місце в світовому літературному просторі.

У жанрі есе сучасна українська література є досить розвиненою і має своїх видатних представників. Українські автори часто використовують есе для висвітлення різноманітних тем, починаючи від літератури та культури до політики та суспільства. Серед відомих українських есеїстів можна відзначити Олександра Ірванця, Сергія Жадана, Любу Якубенко, Юрія Андруховича, Ірину Цілик та багатьох інших. Кожен з них має свій унікальний стиль та підхід до написання есе. Українські есеїсти зазвичай звертають увагу на національні та культурні проблеми, іноді звертаючись до історії України, її традицій та спадщини. Також часто порушуються питання політики, суспільства та соціальної справедливості.

Загалом, сучасна українська есеїстика є досить різноманітною та відображає багато граней українського життя. Вона має значний вплив на формування культурної та літературної картини України, а також займає своє місце в світовому літературному просторі.

1.4 Історія жанру есе у Кореї

Жанр есе у Кореї має довгу історію, яка сягає давніх часів. Він почав розвиватись в період Династії Чосон (1392-1910), коли були написані перші записки про власні думки та спостереження. В ті часи есе часто використовувалося як засіб вираження політичних думок та соціальних ідей. Протягом XX століття жанр есе продовжував розвиватись, зокрема, завдяки впливовим письменникам того часу, таким як Чхве Інхван та Кім Донсік. Згодом есе стало популярним серед молодого покоління письменників, які використовували його як засіб вираження своїх індивідуальних думок та почуттів. Одним із відомих корейських есеїстів є Квон Чха Хо, який займається написанням есе на тему природи та людських відносин з нею. Також варто згадати письменника Кім Юн Сук, який висвітлює в есе свої особисті думки та спогади.

На розвиток корейської літератури вплинула величезна кількість різноманітних чинників, і одним з найважливіших факторів був Захід . Захід мав значний вплив на корейську літературу, зокрема на розвиток жанру есе. У першій половині XX століття в Кореї відбулася інтенсивна модернізація, яка призвела до змін у багатьох сферах життя, включаючи культуру та літературу. Відкриття Кореєю Заходу та знайомство з їхньою культурою, освітою та технологіями відіграло важливу роль у розвитку корейської літератури. Західна література та філософія надихали багатьох корейських письменників на створення своїх творів у різних жанрах, включаючи есе. Багато корейських письменників почали використовувати в своїх творах нові техніки та елементи,

які вони засвоїли з західної літератури. Наприклад, вони використовували персональні нотатки, роздуми та спогади для створення своїх есе. Західний вплив на корейську літературу також проявився у підході до тематики та стилю написання. Багато корейських есеїстів стали зосереджуватись на власному досвіді та спостереженнях, а також висвітлювати соціальні та політичні проблеми, що стали дуже актуальними на початку ХХ століття. У цілому, західний вплив на корейську літературу був дуже важливим для розвитку жанру у Кореї та допоміг сформувати власний стиль та техніку написання есе в корейській літературі.

У 1960-х та 1970-х роках есе стали важливим засобом висловлювання політичних та соціальних поглядів. Багато письменників використовували цей жанр, щоб залучити увагу до проблем соціальної справедливості, демократії та прав людини.

У сучасній корейській літературі есе продовжує займати важливе місце. Відомі корейські письменники, такі як Хонг Сон Пхо, Пак Мі Рьон та Квон Юн Чуль, досліджують різноманітні теми, такі як політика, культура та суспільство. Він став дуже популярним вже в 90-х роках ХХ століття і з тих пір не втратив своєї актуальності. Сучасні корейські есеїсти пишуть на різні теми, від особистих думок до наукових досліджень. Особливість корейського есе полягає в тому, що вони досить часто відображають культурну спадщину та національну ідентичність. Багато корейських есеїстів ставлять за мету збереження національної культури, а також дослідження корейської історії та соціально-політичних проблем. Зокрема, в останні роки в Кореї стали популярними есе на тему екології та стосунків людини з природою. Це пов'язано зі зростанням екологічних проблем у країні та бажанням залучити громадськість до їх вирішення. Є також окрема категорія корейських есе, які називаються "сієнь". Вони мають більш поетичний стиль та зазвичай присвячені пейзажам природи. У цілому, жанр есе є важливим елементом сучасної корейської літератури та відображає різноманітні аспекти життя та культури Кореї.

Корейський термін "супхіль" (수필) відноситься до жанру есе в корейській літературі. Його можна перекласти як "водяний пензлик", що вказує на його легкість та прозорість. Цей жанр поширений в Кореї вже більше століття, але він набув особливої популярності після Другої світової війни. Супхіль є формою корейської прози, яка поєднує в собі роздуми, споглядання та есеїстські тексти. Він має багато спільного з європейським есе, але також має свої унікальні риси. Ось деякі з них:

Спільні:

- Особистий підхід. Як у есе, так і в супхіль автор звертається до свого власного досвіду та переживань, що робить текст більш живим та емоційним
- Філософський підтекст. Якщо есе зазвичай змушує читача переосмислити своє ставлення до певної проблеми, то супхіль дозволяє глибше зрозуміти корейську культуру, її традиції та менталітет
- Ліричний характер. Тексти есе та супхіль мають часто ліричні відтінки, а також ритмічну будову, що допомагає передати емоції та настрої автора

Особливості:

- Жанр. Якщо есе є за своєю суттю літературним твором, то супхіль має скоріше науковий характер, який відображає дослідження та роздуми автора про корейську культуру та історію
- Особливості стилю. Корейська мова має свої особливості, які впливають на стиль письма. Супхіль, як правило, містить багато ідіом, фразеологізмів та інших лінгвістичних засобів, що дозволяють точніше передати значення та емоції автора

- Тематика. У супхіль частіше можна знайти теми, пов'язані з корейською культурою, традиціями та історією, в той час як есе може мати більш широкий спектр тематик

Супхіль може бути присвячений різним темам, від особистих роздумів та споглядань до соціально-політичних питань та природничих явищ. Цей жанр дозволяє авторів висловити свої думки та переживання про світ та його події. Супхіль є важливою частиною корейської літератури та культури загалом, оскільки він дозволяє висловити важливі ідеї та погляди на світ через легку та доступну форму прози. У сучасній корейській літературі супхіль залишається популярним жанром. Багато корейських письменників використовують його для висловлення своїх думок про соціальні, політичні та культурні питання. Деякі автори використовують супхіль, щоб розповісти про своє життя та досвід, а інші - щоб провести аналіз літературних творів. Сучасні корейські супхіль можуть бути дуже різноманітними за змістом і стилем. Деякі з них присвячені філософським роздумам, інші - життєвим історіям, а деякі - політичним аналізам. Однак усі вони мають спільний рис - особистий погляд автора на світ і те, що він хоче передати своїм читачам.

Порівняно з традиційною китайською літературою, сучасна значно збагатилася новими іменами та новими тенденціями. Супхіль - філософський твір, що відображає роздуми окремого автора про фундаментальні проблеми духовного та соціального життя (Никитина М.І, Троцевич А.Ф. Очерки истории корейской литературы до XIV, 10; с. 289).

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ I

Есе - це прозовий ненауковий твір філософської, літературної, історичної, публіцистичної чи іншої тематики, в невимушеній формі, викладаючий особисті міркування автора по якомусь питанню. Найближче до поняття «есе» знаходиться жанр нарису. В цілому цей термін використовується для позначення творів, жанр яких важко визначити точніше. Есеїстика притаманна як і для української літератури, так і для корейської. Стосовно корейської есеїстики, то даний жанр тут носить назву супхіль, який міцно укорінився в корейській літературі ще за давніх часів. Супхіль є вільним у вираженні своїх думок, тому його творіння є унікальним.

Однією з основних переваг есе перед іншими формами письмового висловлення є можливість висловлювати власну думку та погляд на певну тему. Есе дає автору відносну свободу вибору теми, її обговорення та розгляду з різних сторін, що дозволяє проявити творчість та індивідуальність. Крім того, есе є чудовим засобом для розвитку писемної, мовленнєвої компетенції, оскільки письмове викладання думок та ідей допомагає вдосконалювати навички формулювання думок, аргументації, використання різноманітної лексики та синтаксичних конструкцій. Формат есе дозволяє авторові структурувати свої думки та ідеї у логічну послідовність, що робить текст зрозумілішим та доступнішим для читача. Есе також може бути корисним засобом для виявлення та розвитку власних ідей та підходів до певної теми, що може бути корисним у будь-якій сфері життя та діяльності.

Жанр есе досить затребуваний у сучасному світі, оскільки він є одним з найпопулярніших способів висловлення своїх думок та ідей на різні теми. Есе є дуже популярним жанром серед журналістів, письменників та інших професій, пов'язаних зі словом. Вони використовують есе для висловлення своїх думок та ідей з приводу певних подій, проблем або явищ. А інтернет та соціальні мережі

дали можливість широко використовувати жанр есе у віртуальному просторі, наприклад, у власних блогах, статтях, дописах та коментарях на різних сайтах.

Отже, можна зробити висновок, що жанр есе є досить затребуваним у сучасному світі та використовується в різних сферах діяльності.

РОЗДІЛ II ТЕОРІЯ ЕСЕ

2.1 Функціонально-комунікативні особливості текстів есе

Тексти есе мають свої функціонально-комунікативні особливості, які відрізняють їх від інших форм письмового висловлення. До основних функцій текстів есе можна віднести:

- Вираження власної думки та поглядів на певну тему. Есе дає можливість автору вільно висловлювати свої думки та погляди, аргументувати їх та викладати їх відповідно до власного бачення.
- Передача інформації та знань. Есе може бути використано для передачі різної інформації, знань та досвіду на певну тему, яку автор обирає.
- Стимулювання дискусії та обміну ідеями. Есе може сприяти появі дискусій та обміну ідеями між автором та читачем. Автор може звернутися до своїх читачів з проханням поділитися своїми власними думками та поглядами на ту саму тему.
- Формування стилю мислення та письма. Есе допомагає автору розвивати свій стиль мислення та письма. Автор повинен висловлювати свої думки та погляди у логічній та зрозумілій формі, що дозволяє йому вдосконалювати свої навички письма та мислення.
- Виявлення творчого потенціалу. Есе дозволяє автору виявити свій творчий потенціал, проявити індивідуальність та оригінальність своїх думок та поглядів на ту чи іншу тему.

Ми акцентуємо увагу на жанрі есе, що представляє собою особливий інтерес для дослідження через його унікальність, різноманіття мовних форм і відсутності єдиної композиційної структури.

Він є одним із жанрів публіцистичного стилю, який існує десь між науковим і художнім стилями, тому представлений жанрами, які найбільш схожі на міжстильові характеристики.

2.2 Типи есе

Не дивно, але найбільш досконалу й точну типологію розробили саме західні науковці. Історія дослідження типів есе розпочалась з Мішеля де Монтен'є - французького письменника та філософа XVI століття, який вважається одним з перших авторів есе у світовій літературі. У своїх "Есе" Монтен'є зосередився на філософських темах, викладаючи свої думки та роздуми на різні теми. У наступні століття жанр есе розвивався, змінюючись та розширюючись. У XIX столітті есе використовувалось як засіб полеміки та критики, а також як засіб вираження особистих думок та емоцій. У XX столітті есе стало популярним жанром серед журналістів, письменників та інтелектуалів, які використовували його для висловлювання своїх ідей та поглядів на соціальні та культурні проблеми свого часу.

Сучасні дослідження типів есе продовжуються, і сьогодні виділяють різноманітні підвиди та стилі цього жанру. Вони включають літературне, наукове, філософське, історичне, політичне, соціальне та багато інших типів есе. Кожен з цих підвидів має свою специфіку та особливості стилю, які залежать від тематики, стилю та мети автора.

Типологія есе може бути різною, оскільки відомі різні види та підвиди цього жанру. Проте, найбільш поширеними типами є наступні:

- Літературне есе. Це есе, в якому автор висловлює свої думки та погляди на літературну творчість, обговорює творчий доробок певного письменника чи книжки.
- Філософське есе. У цьому виді есе автор висловлює свої думки та погляди на філософські проблеми та питання, такі як буття, існування, духовність та ін.
- Історичне есе. Це есе, в якому автор висловлює свої думки та погляди на історичні події, обговорює їхні наслідки та значення.

- Соціальне есе. У цьому виді есе автор висловлює свої думки та погляди на соціальні проблеми та питання, такі як бідність, нерівність, насильство тощо.
- Наукове есе. Це есе, в якому автор висловлює свої думки та погляди на наукові проблеми та питання, обговорює результати своїх досліджень.
- Особисте есе. У цьому виді есе автор висловлює свої думки та погляди на своє життя, свої досвіди, переживання та почуття.
- Культурологічне есе. Це есе, в якому автор висловлює свої думки та погляди на культурні проблеми та питання, такі як мистецтво, музика, театр, кіно тощо.

Не можна забути й про велику кількість підвидів есе, оскільки цей жанр дозволяє автору вільно висловлювати свої думки та погляди на різні теми:

- Есе-опис: цей підвид есе описує місце, людину, подію, речі та інші об'єкти за допомогою детальних та зорових зображень.
- Есе-роздум: в цьому есе автор роздумує над певною темою та висловлює свої думки, переживання та почуття.
- Есе-рефлексія: це підвид есе є формою самовираження та самопізнання, в якому автор аналізує свої думки та досвід.
- Есе-критика: в цьому есе автор аналізує та оцінює якийсь твір мистецтва, книжку, фільм, музику тощо.
- Есе-аналіз: в цьому есе автор аналізує певну проблему, явище, теорію, процес або якийсь аспект дослідження.
- Есе-історія: в цьому есе автор аналізує історичні події та їхні наслідки.
- Есе-наука: в цьому есе автор розглядає наукові питання та теорії та робить висновки на основі власних досліджень та спостережень.
- Есе-філософія: в цьому есе автор аналізує філософські проблеми та явища та висловлює власні думки про них.
- Есе-соціальна критика: в цьому есе автор аналізує соціальні проблеми та тенденції та висловлює свої думки про них.

Особливості написання есе полягають у тому, що це жанр, який дозволяє автору висловлювати свої думки та ідеї на досить вільній основі. Однак, є кілька правил, яких потрібно дотримуватись при написанні есе, щоб воно було чітким та логічним.

Першим і, напевно, найважливішим є структура. Як і в будь-якому іншому тексті, в есе має бути визначена структура, яка допоможе організувати думки та ідеї. Відповідно до цієї структури есе має складатись зі вступу, основної частини та висновку. Головна думка. Кожне есе, як і будь-який інший твір має мати головну думку або тезу, яка повинна бути чітко визначена та підтверджена у тексті. Головна думка має бути викладена відразу від початку та пов'язана з основною темою есе. Логічність есе повинна бути чіткою та послідовною. Думки та ідеї мають бути представлені в логічному порядку, щоб читач міг легко розуміти їх послідовність та зв'язок між ними. Аргументація є іншою невід'ємною частиною. Есе має містити аргументи, які підтверджують головну думку та ідеї. Аргументація може включати факти, приклади, цитати та інші матеріали, які підтверджують думки та ідеї автора. Оригінальність есе має бути чіткою та відображати власні думки та ідеї автора. Це означає, що есе не повинно бути простим перекладом чужих думок або матеріалів.

2.3. Структура та особливості написання есе

Зазвичай структура написання есе може змінюватися залежно від підвиду есе та теми, але загалом можна виділити кілька основних етапів данного процесу.

Як завжди, ми починаємо саме з вибору теми та складання плану: перед тим, як розпочати писати есе, важливо вибрати тему, яка вас цікавить, та скласти план, щоб узагальнити свої думки та ідеї. Наступним кроком буде вступ в якому автор повинен зацікавити читача та визначити мету свого есе. Зазвичай вступ містить загальний опис теми та головну думку, яка буде розглянута в есе. Вступ також може містити цитату, анекдот, цікавий факт або риторичне запитання, щоб

привернути увагу читача. У основній частині автор розгортає свої думки та ідеї, досліджуючи тему. Основна частина може бути розділена на декілька підрозділів з власними заголовками, які допомагають структурувати текст. Автор також може використовувати аргументи, факти, приклади, цитати та інші матеріали, які підтверджують головну думку. У висновку автор підводить підсумки з того, що було сказано в основній частині. Важливо підкреслити головну думку та її значення. Висновок може містити рекомендації, запитання до читача або заклики до дії.

Загалом, структура написання есе є достатньо гнучкою та може варіюватися від автора до автора. Однак важливо дотримуватися логічної послідовності та не забувати про головну думку або тезу есе.

Нерідко при написанні есе можна зіткнутися з рядом проблем та труднощів.

- Невірне трактування теми: недостатня увага до теми або її неправильне розуміння можуть призвести до неправильного написання есе.
- Недостатній розвиток ідей: есе повинно бути більш інтелектуальним, ніж розповідь, тому необхідно ретельно розробити свої ідеї та довести їх до логічного висновку.
- Неспроможність висловитися: відсутність навичок письма, відсутність відповідних знань або відсутність впевненості можуть перешкоджати якісному написанню есе.
- Недостатній обсяг дослідження: неправильна організація дослідження може призвести до недостатнього розгляду теми та доведення аргументів.
- Помилки в мові та граматиці: це може вплинути на загальне враження від тексту та знизити оцінку.

- Надмірна загальність: не варто давати надмірно загальні висновки або ствердження, не підкріпленні аргументами і фактами.
- Недостатня оригінальність: есе повинно відображати власні думки та ідеї автора, тому переклади або копіювання інших матеріалів можуть зменшити оригінальність та цінність тексту.

2.4. Аналіз текстів жанру есе корейською мовою

У практичній частині ми розглянемо та проаналізуємо класичне за своїми внутрішніми ознаками есе на корейській мові автора Кім Хьон Сока «Щастя».

모두가 즐기는 원하지만 삶의 가치는 추구하지 않는다. 누구나 느끼려고는 하지만 생각하기를 원하지 않는다. 오락을 늘여가고 있으나 건설적인 대화는 메말라 가고 있다.

이러한 풍조는 자연히 학문보다 교양을, 지식보다는 상식을, 신념보다는 수단을 찾는 경향을 만든 것 같다. 깊은 내용의 책보다는 월간지를 택하고, 월간지를 읽던 사람은 신문으로 시선을 돌리고, 신문보다는 주간지를 찾는 사람이 늘어가는 것 같다. 젊은 학생들도 고전을 읽기보다는 영화에서 스토리를 알면 되는 것으로 생각하며, 저녁시간의 대부분은 TV로 보내 버린다.

그 결과 나타는 것이 책을 읽지 않는 사회, 공부를 포기한 민족의 결과로 나타나지 않을까? 최근의 통계에 의하면, 우리나라 독서율이 가까운 외국의 100분의 3쯤에 해당한다고 한다. 괴롭고 슬픈 현실이다.

독서와 연구를 거듭하는 사회는 계속적으로 새로운 문화를 창조해 갈 것이다. 그러나 독서와 연구를 중단한 사회는 언제나 앞선 문화의 혜택과 영향을 받아가면서 살 길밖에 없지 않겠는가?

그러나 그보다도 더 근심스러운 일이 있다. 만일 우리 사회의 지도자들이 오늘과 같은 상태로 독서와 공부를 멀리하며 그 가치를 인정치 않는다면 그 결과는 어떻게 되겠는가? 민족은 나아갈 길을 잃게 되며, 사회는 이념을 상실하게 되며, 국가는 방향을 찾지 못하게 될 것이다.

Усі хочуть отримувати задоволення, але не прагнуть цінності життя. Кожен хоче відчувати, але не хоче думати. Розваги розвиваються, але конструктивний діалог зникає. Така тенденція, схоже, спонукала суспільство шукати кошти, а не віру, здоровий глузд, а не знання, ерудицію, а не культуру. Люди обирають журнали замість книг, люди, які читали журнали, переходять на газети, а людей, які шукають журнали замість газет, стає дедалі більше. Молоді студенти більше дивляться кіно, ніж читають класику, та проводять більшу частину вечірнього часу перед телевізором.

Результатом цього може стати нерозвиненість нації, яка не читає книжки та відмовляється від навчання. Згідно з недавніми статистичними даними, рівень читання в Кореї становить лише близько 3% від порівняльного рівня за кордоном. Це прикра реальність.

Суспільство, яке продовжує читати та досліджувати, створюватиме нову культуру. Але суспільство, що відмовляється від читання та навчання, завжди отримуватиме переваги та вплив від передової культури.

Проте є тривожніший чинник. Якщо лідери нашого суспільства не визнають цінність читання та навчання, якими будуть наслідки? Націю чекає глухий кут, суспільство втратить ідеологію, а країна втратить свою спрямованість.

В даному уривку автор Кім Хьон Сок розкриває нам що є на його думку таке це “щастя”. Він розкриває проблеми сучасного суспільства та свої занепокоєння стосовно його майбутнього. Через те, що зараз люди забувають що є найголовнішим та витрачають свій час та увагу на дрібниці які навіть не мають ніякої користі для суспільства. На жаль, люди з кожним роком все більше й більше забувають про книги. Автор хоче щоб люди звернули увагу на справжнє щастя, і яким треба його бачити, незважаючи на те, що скільки людей, стільки й думок. Істина залишається однією.

하나는 세 살 아래 동생이 태어나던 날 아침의 기억이다. 여느 때처럼 엄마 옆에서 눈을 뜨니, 밤새 동생이 태어났다고 했다. 그때 산과 아주머니가 대야에 물을 담아 들여오는데 마침 창을 통해 햇살 한 줄기가 들어왔다. 햇살은 물 위로 반사되었고 순간, 색 바랜 격자 무늬 천장 위로 어른어른 빛 동그라미들이 그려졌다. 한 생명의 소식과 함께 내가 본 밝은 빛 동그라미들, 아직까지 그보다 아름다운 이미지를 본 적이 없다.

또 다른 기억은 아무도 없는 집에 혼자 남아 있던 기억이다. 낮잠을 자고 깨어보니 밖은 야미 어둑어둑해 있었고, 집 안은 쥐죽은 듯 고요했다. 엄마를 불러 보았으나 아무 대답이 없었다. 한동안 천장만 바라보고 누워 있던 나는 무심히 다락 쪽을 보았다. 꼭 닫힌 다락문을 보면서 문득 그 속에 괴물 하나가 숨어 있다는 생각이 들었다. 괴물이 금방이라도 튀어나올 듯, 나는 갑자기 지독한 공포에 휩싸였다. 아니 차라리 괴물이 다락문을 박차고 튀어나와 나를 덮치기를 숨죽이고 기다렸다.

작은 풀 한 포기, 생쥐 한 마리, 풀벌레 한 마리도 그 태어남은 이 우주 신비의 생명의 고리를 잇는 귀중한 약속이다. 그 중에서도 인간으로 태어남은 가장 큰 약속이고 축복이다.

Один із моїх спогадів – це ранок, коли молодший брат народився, коли мені було менше трьох років. Як завжди, я прокинувся поряд з мамою, і вона сказала мені, що брат народився вночі. У цей час тітонька Санпа принесла воду у великому горщику, а через вікно до кімнати потрапив промінь сонця. Сонячний промінь відбився на воді, і на стелі з'явилися бліді круги світла. Я побачив ці кола світла разом із радісною новиною про новонароджене немовля, і досі не бачила красивішого видовища.

Інше враження - це момент, коли я залишилася одна вдома. Я заснув вдень, а коли прокинулася, були вже сутінки. Будинок був дуже тихий і порожній, і мені хотілося крикнути, але ніхто не відповів. Я лежав і дивився на стелю, коли раптом побачив зачинені двері в горище. Я раптом подумав, що там ховається якась потвора, і мене охопила жахлива паніка. Я думав, що чудовисько вискочить будь-якої миті і нападе на мене.

Але навіть маленькі травинки, миші та жуки - все це важливі ланки в ланцюжку життя нашого таємничого Всесвіту. І з усіх цих створінь, людське життя є найбільшою обіцянкою та благословенням.

В цьому уривку твору маленький хлопчик писав про те, що хотів розповісти про власні спогади минулого. Можна прослідкувати, що вони можуть бути будь-якими. Важливі спогада назавжди залишаються з нам у нашому серці та думках. Цьому немає кінця. Запам'ятовується багато подій, людей, моментів, і водночас залишається у своєму найяскравішому прояві з нами назавжди.

2.5 Проблеми перекладу жанру есе з корейської мови

Есе – один із найпопулярніших жанрів у літературі. Цей жанр дає письменникові величезну кількість можливостей таких як: вільність виразу думок - оскільки жанр есе характеризується свободою у виборі теми та форми викладу матеріалу, письменник може вільно висловлювати свої думки та переживання щодо певної проблеми чи явища; розвиток творчих здібностей - адже написання есе сприяє його розвитку оскільки вимагає нестандартного мислення, вміння аналізувати, робити висновки та формулювати свої думки; особистісний розвиток - бо написання есе допомагає письменникові розвивати свою особистість, сформулювати свій стиль та погляди на життя, розширювати свій світогляд; можливість досягнення успіху - якщо есе написано на високому рівні, то це може призвести до успіху в науковій, літературній або журналістській сферах та багато інших.

В цьому розділі ми детальніше розглянемо та розберемо проблеми які можуть виникнути у процесі перекладу текстів жанру есе.

Головною вимогою сучасних перекладознавчих робіт в першу чергу є наукова обґрунтованість та системність. Завдання перекладознавців полягає у тому, щоб досліджувати процес перекладу як систему, вивчати теоретичні засади

та практичні аспекти перекладу, розглядати проблеми взаємодії між мовами та культурами. Сучасні перекладознавчі роботи повинні відповідати науковим стандартам, що вимагає від авторів ретельного дослідження літератури, виявлення тенденцій та проблем у перекладознавстві, пильного та детального оброблення культурних особливостей мови оригіналу.

Нерідко навіть досвідчені перекладачі стикаються з наступними помилками та труднощами у перекладі. Переклад текстів жанру есе може викликати наступні проблеми.

Культурні відмінності. Проблема культурних відмінностей є досить складною при перекладі текстів жанру есе. Оскільки есе - це особистісно-зорієнтований жанр, в якому автор розповідає про свої враження, думки, погляди на світ, то в перекладі можуть виникати проблеми з передачею культурно-специфічної інформації, зокрема культурним концептом - адже есе може містити концепти, які мають специфічний культурний зміст і важко їх передати без втрат у перекладі. Гарним прикладом може слугувати поняття "мережа відносин" в українській культурі має інший зміст, ніж в англійській культурі.

Нерідко можна стикатися з різними мовними особливостями, які виникають через відмінності в граматиці, лексиці та стилістиці мов. Особливо складно перекладати тексти есе, оскільки це жанр, який передбачає використання авторської мови та стилю. Проблем мовних особливостей полягає в тому, що слова часто мають різні значення в різних культурах, тому перекладач повинен знати не тільки мову, а й культуру, з якої взятий текст. Наприклад, слово "домашнє завдання" може мати різне значення в різних мовах і культурах. У таких випадках перекладач повинен визначити правильне значення слова в контексті тексту та культурних відмінностей. Ще одна проблема полягає в тому, що в різних мовах можуть бути різні мовні конструкції, які використовуються для вираження одного і того ж значення. Не можна забувати й про те, що стиль письма в різних мовах може бути різним. Наприклад, в одній мові може бути

використаний більш формальний стиль письма, тоді як українська мова може бути більш емоційною та експресивною. Перекладач повинен знати стилістичні відмінності між мовами та використовувати відповідний стиль для передачі авторського стилю.

При перекладі текстів жанру есе стилістичні особливості мови автора є однією з найбільш важливих проблем, з якими зіткнеться перекладач. Стилістика включає в себе використання лексики, граматики, фразеологізмів, ідіом, образів та інших засобів виразності, що роблять текст більш емоційним та індивідуальним. Один з найважливіших аспектів стилістики в есе - це особливості авторського голосу, які формують стиль та атмосферу тексту. Авторський голос може виражатися в способі виразності, використанні метафор та образів, глибині аналізу та розумінні теми. Перекладач повинен знайти еквівалентні засоби виразності в мові-джерелі, які відповідали б стилі автора, та зберегти авторський голос в перекладі.

Передача нюансів є іншою основною проблемою при перекладі текстів жанру есе. Нюанси можуть включати в себе відтінки значень слів, міжкультурні різниці в сприйнятті понять, глибинність думок та відчуття, що виражені в оригінальному тексті. Часто оригінальний текст містить метафори, ідіоми або загадки, які мають свої особливості в рідній мові, а їх переклад може бути важким інтерпретувати. Також, перекладач повинен бути уважним до контексту та знати особливості культури та традицій, які висвітлені в оригінальному тексті. Для передачі нюансів перекладач повинен знати не тільки мову, а й культуру, літературу та історію країни, з якої береться оригінальний текст. Він повинен докладати зусиль, щоб зберегти сенс та емоційну зарядку оригінального тексту. Для цього він може використовувати різні перекладацькі стратегії, такі як еквівалентність, компенсація, адаптація, трансформація та інші.

При перекладі та аналізу данного есе ми зіткнулися з помилками та труднощами у перекладі:

- на морфологічному рівні – мені довелося пильно стежити за граматичними структурами, невідповідностями форм займенників іменнику через різницю у граматиці та структурі мов;
- на лексико-семантичному рівні – дослівний переклад, спостереження, втрата метафор, ігнорування архаїзмів через різницю у культурному аспекті мов;
- на синтаксичному рівні – синтаксичні трансформації, зміна тематично-риторичних відносин у реченні, спотворення значення, втрата ефектів мовних конструкцій та його оригінального забарвлення.

У даному есе використана величезна кількість різних граматичних структур, метафор, порівнянь, зворотів, за допомогою яких автор передає суть своїх думок та почуттів. Переклад текстів есе - один із найскладніших, адже перекладач повинен якомога точніше передати думки та почуття автора. Можливість передати всю суть тексту є лише тоді, коли ми проводимо повний аналіз тексту та з'ясуємо всі граматичні структури.

Отже, переклад продемонстрував нам, що есеїстика вимагає від перекладача не тільки знань мови та способів перекладу, а також знань у рамках культурного та історичного контексту, розуміння та глибокого аналізу думок автора.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ II

Усі існуючі визначення есе вказують на те, що це літературний жанр, який характеризується вільною формою викладу думок та ідей автора на різні теми. Це може бути як особистий досвід, так і роздуми на теми культури, політики, науки, мистецтва, філософії та інших галузей знань. Основна мета есе полягає в тому, щоб донести до читача думки та погляди автора та спонукати його до роздумів і самостійного мислення.

Головною вимогою сучасних перекладознавчих робіт є забезпечення точності і вірності передачі змісту, стилю та інтонації оригінального тексту в перекладі. Це означає, що перекладач повинен володіти не тільки мовою оригіналу, а й мовою, на яку здійснюється переклад, а також мати знання та розуміння культурних, історичних та соціальних особливостей країн, де походить оригінальний текст і країни, де він буде читатися.

Незважаючи на велику кількість труднощів та нюансів з якими ми можемо зіткнутися під час перекладу нашою головною метою є збереженні авторської ідеї та передачі її ідей. При перекладі есе необхідно зберегти стиль, тон та інші стилістичні особливості оригінального тексту, а також передати нюанси, що містяться в тексті. Важливо, щоб переклад відображав ідеї автора точно та зрозуміло, зберігаючи при цьому його індивідуальність та особливості стилю.

Головною метою жанру Супхіль є вираження особистої точки зору письменника на певну тему або проблему. Слово "수필" в перекладі з корейської мови означає "водяний колодязь", що символізує безмежну можливість думок та ідей, які можуть бути виражені у цьому жанрі. Автор може висловлювати свої думки, почуття, спогади та досвід, розкривати власний світогляд і переконання. Головна мета – передати читачеві особисту точку зору на деяку проблему

або тему, здати свій досвід, враження та роздуми зі своєї життєвої дороги. Особливістю жанру є його різноманітність і гнучкість, яка дозволяє письменникам виразити свої думки у різних формах – від коротких есе до довгих нарисів.

ВИСНОВКИ

Підсумовуючи дану курсову роботу, можна зробити висновок, що переклад текстів жанру есе є складним процесом, який вимагає від перекладача знань і вмінь не тільки з мови, а й з культури та стилю мовлення автора оригіналу.

Переклад є одним із найважливіших способів передачі інформації та знань між різними мовами та культурами. Він дозволяє людям з різних країн та культур взаємодіяти та спілкуватися, збагачуючи свій світогляд та розуміння світу. Переклад може допомогти розвивати міжнародні відносини, сприяти економічному та культурному обміну між країнами, підвищувати престиж мов та культур та розширювати можливості для розвитку науки та технологій.

У процесі перекладу текстів жанру есе можуть виникати різноманітні проблеми, такі як культурні відмінності, мовні особливості, стилістичні нюанси та інші. Врахування можливих проблем, з якими можна зіткнутися під час перекладу текстів жанру есе, є дуже важливим для успішної роботи перекладача. Знання цих проблем дозволяє перекладачеві підготуватися до роботи з текстом, звернути увагу на найбільш важливі аспекти, підібрати потрібні слова та вирази для передачі змісту та стилю оригінального тексту. Також врахування можливих проблем забезпечує більш точний та адекватний переклад тексту, що дозволяє зберегти його автентичний стиль та виразність, а також передати його зміст максимально точно. Крім цього, врахування проблем забезпечує збереження стилю та відтінків оригінального тексту, що є важливим для збереження його культурної спадщини.

Переклад текстів жанру есе є важливим завданням, яке дозволяє збільшувати кількість доступної інформації та сприяти розумінню та взаємодії між культурами. Тому, вивчення та вдосконалення процесу перекладу є важливим завданням у сучасному світі.

Однією з визначальних рис есе є особистісний підхід автора до теми, про яку він пише. Есе часто відображає думки, переживання та досвід письменника. Крім того, есе може мати неформальний стиль та може включати іронію, гумор та сарказм. Іншою важливою рисою есе є його тематична різноманітність. Есе може стосуватися будь-якої теми: від особистих досвідів до філософських роздумів та аналізу соціальних проблем. Есе зазвичай коротке за обсягом, і його структура може бути досить вільною. Це дає письменнику більшу свободу для виразу своїх думок та ідей. І нарешті, есе часто має навчальну або інформаційну мету. Воно може стати засобом для вивчення теми, для висвітлення певних проблем чи для викликання у читача певних роздумів та емоцій.

АНОТАЦІЯ (주석)

이 과제를 요약하면, 에세이 장르의 텍스트 번역은 언어뿐만 아니라 원본 작성자의 문화와 언어 스타일에 대한 지식과 기술이 필요한 어려운 프로세스임을 결론지을 수 있다.

번역은 서로 다른 언어와 문화 간에 정보와 지식을 전달하는 가장 중요한 방법 중 하나이다. 이를 통해 서로 다른 국가와 문화의 사람들이 상호작용하고 소통하며, 세계관과 이해력을 풍부하게 만들 수 있다. 번역은 국제적 관계를 발전시키며, 국가 간의 경제 및 문화 교류를 촉진하며, 언어와 문화의 지위를 높이고, 과학 및 기술 발전에 대한 기회를 확장하는데 도움이 될 수 있다.

에세이 장르의 텍스트 번역 과정에서는 문화적 차이, 언어적 특성, 언어체와 관련된 미묘한 차이 등 다양한 문제가 발생할 수 있다. 에세이 텍스트 번역 시 발생 가능한 문제들을 고려하는 것은 번역 작업의 성공에 매우 중요하다. 이러한 문제를 알고 있다면 번역 작업에 대한 준비를 할 수 있으며, 중요한 측면에 대해 주의를 기울이고, 원본 텍스트의 의미와 스타일을 전달하기 위해 필요한 어휘와 표현을 선택할 수 있다. 또한 가능한 문제를 고려하는 것은 보다 정확하고 적절한 번역을 가능케 하며, 원본 텍스트의 스타일과 표현력을 유지하고 그 의미를 최대한 정확하게 전달할 수 있다. 이러한 문제를 고려하는 것은 텍스트의 문화적 유산을 보존하는 데 중요하다.

에세이 텍스트의 번역은 이용 가능한 정보의 양을 늘리고 문화 간의 이해와 상호 작용을 촉진하는 중요한 작업입니다. 따라서 번역 프로세스를 연구하고 개선하는 것은 오늘날 세계에서 중요한 작업입니다.

에세이를 정의하는 특징 중 하나는 그가 쓰고 있는 주제에 대한 저자의 개인적인 접근 방식입니다. 에세이는 종종 작가의 생각, 감정 및 경험을 반영한다. 또한 에세이는 비공식적인 스타일을 가질 수 있으며 아이러니, 유머 및 빈정거림이 포함될 수 있다. 에세이의 또 다른 중요한 특징은 주제의 다양성이다. 에세이는 개인적인 경험에서 철학적 성찰 및 사회 문제 분석에 이르기까지 모든 주제에 관한 것일 수 있다. 에세이는 일반적으로 범위가 짧고 구조가 상당히 느슨할 수 있다. 이것은 작가에게 자신의 생각과 생각을 표현할 수 있는 더 많은 자유를 줍니다. 마지막으로, 에세이는 종종 교육적 또는 정보 제공 목적을 가지고 있다. 주제를 연구하거나 특정 문제를 강조하거나 독자의 특정 생각과 감정을 불러일으키는 수단이 될 수 있다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- Андерер Я. (2004). *«Українська» «інтелектуальна» «періодика»*. Київ: Недоторканий запас.
- Березкина В. (1984). *Формування та шляхи розвитку жанру есе в англійській літературі XVII століття*. Дніпропетровськ: ДГУ.
- Вайнштейн О. (1985). *Для чого и для кого писать эссе? Литературная учеба*. С. 215–217.
- Горегляд Владислав. (1975). *Щоденники та есе в японській літературі X–XIII століть*. Москва: Головна редакція східного літму. С. 378.
- Гром'як Р., Ю. Ковалів та ін. (1997). *Літературознавчий словник-довідник*. Київ: ВЦ "Академія". С. 249–250.
- Гундорова Тамара. *Об академизме и эссеизме, или должно ли быть моральным украинскоелитературоведение?* Москва.
- Гутброд Ганс, Беляков Олександр. (2006). *Успішна комунікація в бізнесі та освіті*. Київ: ВПЦ «Київський університет». С. 207.
- Дмитровский А. (2003). *Особенности формы та композиції есе. Акценти. Нове в масовій комунікації*. Воронеж: СПБГУ.
- Зацепин Константин. (2005). *Жанрова форма есе в параметрах художнього*. Самара: Вістник СамГУ. С. 77–84.
- Зацепин Константин. *Думки та писемність. Феномен есеїстики*. Самара: Вістник СамГУ.
- Ку Інхван. (1994). *Розвиток літератури сунхіль. Корейська література*. Сеул. С. 289.
- Матвієнко Світлана. (2000). *Есей: Між алібі та компроматом*. Київ: Факт.

- Матіяш Богдана. (2005). *Щось на кшталт есеїстики*. Київ: Критика.
- Никитина М.И., Троцевич А.Ф. (1969). *Нариси історії корейської літератури до XIV*. Москва. С. 236.
- Садикова Лариса. (1997). *Загальна характеристика жанру есе. Нариси досліджень у галузі гум. наук в педвузі*. Горлівка: ГДПШМ. С. 392–396.
- Садикова Лариса. (1992). *Лінгвостилістичні параметри тексту есе (на матеріалі французької літератури)*. Горлівка: ГДПШМ. С. 20.
- Семків Ростислав. (2001). *Передмова автора (обґрунтування есеїстичності)*. Київ: Смолоскип. С. 5–7.
- Хоменко Олександр. (2005). *Десять років довкола озера (огляд українського літпроцесу 1993-2003 рр.)*. Київ: Зміна. С. 1228-1254 .
- Эпштейн Михаил. (1987). *Законы свободного жанра (эссеистика и эссеизм в культуре Нового времени)*. Москва: Вопросы литературы. С. 120–152.
- Эпштейн Михайло. *Есеїзм. Топос. Проективний словник філософії. Нові поняття та терміни*. Москва: Вопросы литературы.
- Есе, що таке есе?* [Електронний ресурс] Відновлено з <https://ua.kursoviks.com.ua/naukovi-roboty/ese>
- Эпштейн Михаил. *Эссе об эссе*. [Електронний ресурс] Відновлено з http://www.emory.edu/INTELNET/esse_esse.html
- Kim Donguk. (1980). *History of Korean Literature*.
- 김형석 "행복의 조건". [Електронний ресурс] Відновлено з http://blog.daum.net/_blog/BlogTypeView.do?blogid=06v7y&articleno=157101